

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 12 / CIF / 7.07.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CIF\12CIF\

Fitxer 12CIF1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número ****

Comissió d'Igualtat i Feminisme

Sessió 12, dilluns 7 de juliol de 2025

Presidència de la I. Sra. Sabrin Araibi Marachi

Sessió 12 de la CIF

La sessió de la Comissió d'Igualtat i Feminisme (CIF) s'obre a ****. Presideix Sabrin Araibi Marachi, acompanyada de la vicepresidenta, Ennatu Domingo i Soler, i de la secretària, Lorena Roldán Suárez. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents [Ernesto Carrión Sablich](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Lídia Ferré Ferré](#) i [Jordi Riba Colom](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [M. Àngels Planas i Crous](#), [Carme Renedo i Puig](#) i [Ariadna Urroz Segura](#), pel G. P. de Junts; [Montse Bergés i Saura](#), [Raquel Sans Guerra](#) i [Tània Verge Mestre](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Mónica Lora Cisquer](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Igualtat i Feminisme amb la consellera d'Igualtat i Feminisme sobre els criteris per a la retirada de símbols en defensa de Palestina i l'alto el foc a Gaza i de cartells del Sindicat de Llogateres a la seu de la Direcció de Serveis del Departament (tram. 355-00062/15). Comissió d'Igualtat i Feminisme. Sessió informativa
2. Sessió informativa de la Comissió d'Igualtat i Feminisme amb la consellera d'Igualtat i Feminisme sobre l'ordre de la Direcció de Serveis del Departament d'Igualtat i Feminisme de retirar els cartells de manifestació a favor de l'alto el foc a Gaza i els del Sindicat de Llogateres penjats al Districte Administratiu de la Generalitat (tram. 355-00063/15). Comissió d'Igualtat i Feminisme. Sessió informativa
3. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els criteris que justifiquen la inversió de recursos públics en campanyes que promouen l'avortament (tram. 311-00007/15). Mónica Lora Cisquer, Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació (text presentat: BOPC 77, 50).
4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el motiu pel qual no es fan campanyes que fomentin la protecció de la vida, el suport a dones embarassades en situació de vulnerabilitat i la promoció de polítiques d'adopció (tram. 311-00008/15). Mónica Lora Cisquer, Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació (text presentat: BOPC 77, 51).
5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el garantiment de la imparcialitat als procediments administratius incoats per l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació (tram. 311-00012/15). Mónica Lora Cisquer, Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació (text presentat: BOPC 145, 207).
6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el grau d'execució del Pla estratègic de polítiques d'igualtat de gènere 2019-2022 (tram. 311-00063/15). Mónica Lora Cisquer, Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació (text presentat: BOPC 245, 87).

La presidenta

Hola, bona tarda. Doncs donem inici a la comissió.

Abans de començar, algun grup ha de comunicar substitucions? El Grup Parlamentari de Junts?

Anna Navarro i Descals

Molts, hi ha molts canvis. Jo vinc a substituir la diputada Planas, d'acord? Us volia presentar l'Ariadna Urroz, que és la diputada Urroz, que és el seu primer dia al Parlament de Catalunya, i substituirà permanentment la diputada Sònia Martínez. I després el diputat Colomines està aquí per la diputada Carme Renedo. D'acord?

La presidenta

Perfecte, benvinguda. El Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar?

Elena Díaz Torrevejano

Sí, gràcies, presidenta. El company Jordi Riba no assistirà a aquesta comissió i el substitueix el diputat David González. I la diputada Beatriz Silva substitueix el diputat Ernesto Carrión.

Gràcies.

La presidenta

Perfecte, cap altre grup? D'acord, el Grup Parlamentari de Comuns, perdona.

Andrés García Berrio

Sí, presidenta, gràcies. Jo mateix, Andrés García Berrio, substitueixo la diputada Susanna Segovia.

La presidenta

Perfecte.

Sessions informatives

355-00062/15 i 355-00063/15

Doncs començaríem amb la sessió informativa de la consellera d'Igualtat i Feminisme, una sessió informativa que la van demanar els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana, dels Comuns i de la CUP, sobre la retirada de símbols en

defensa de Palestina i l'alto el foc a Gaza i de cartells del Sindicat de Llogateres a la seu de la Direcció de Serveis del Departament.

Ens acompanyen, doncs, l'honorable consellera Eva Menor i Cantador, la secretària general del Departament, la Sònia Guerra López, i la directora de Serveis del Departament, la Jessica Vázquez Sánchez.

La consellera tindria un temps de vint minuts per la seva compareixença inicial i, després, els grups doncs tindríeu deu minuts per la rèplica. Començaríem amb la compareixença de la consellera.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Bé, moltes gràcies. Moltes gràcies, presidenta. Molt bona tarda, diputades i diputats. Haig de confessar que no em sento còmoda que la meva primera intervenció a demanda d'algun grup sigui per parlar d'aquest tema. A mi m'agradaria més que la meva primera compareixença fos per retre comptes o explicar algun projecte, acció o mesura impulsada pel nostre Departament després de deu mesos.

I en aquest cas, per contextualitzar el que avui he de deixar clar, i ara ho explicaré en el relat perquè, bé, així ho haig de fer, que, en cap cas, obeeix l'explicació que donaré del fet concret a una decisió política impulsada per aquesta consellera, pel Govern de la Generalitat o pel Departament que dirigeixo.

Tot i així, com que ens ho han sol·licitat alguns grups, procediré a donar totes les explicacions demandades i a aclarir els possibles dubtes pels quals se'm cita avui. I aprofitaré, com que suposo que em sobrarà temps, per explicar la nostra estratègia en matèria de drets humans, posada en dubte també arran d'aquests fets, una estratègia que ja s'està desplegant i que, en aquest cas sí, respon a la decisió política d'aquest Govern i a l'impuls del Departament d'Igualtat i Feminisme.

Per respondre als criteris per la retirada dels símbols en defensa de Palestina i de l'alto el foc a Gaza i dels cartells del Sindicat de Llogateres a la seu del Departament d'Igualtat i Feminisme, començaré de manera resumida a relatar els fets que han motivat la meva compareixença. Ho faré de la manera més objectiva possible i de manera seqüencial perquè els membres puguin entendre tot el que va passar.

Començo explicant que la directora de Serveis, que avui ens acompanya, va prendre possessió el 12 de novembre de 2024 i, el 12 de febrer, tres mesos després de la seva incorporació, rep una trucada de Funció Pública traslladant que un sindicat ha manifestat una queixa en el Departament d'Igualtat i Feminisme per haver trobat un seguit de cartelleria penjada, incomplint amb el principi de neutralitat dels espais públics de la Generalitat de Catalunya, recollida a la normativa vigent, incomplint amb les directives de la Gerència del districte administratiu, i demana a la directora de Serveis la seva retirada.

Com sabeu, les dependències del Departament d'Igualtat i Feminisme es troben al districte administratiu, que té una gerència de serveis comuns, que s'encarrega de dirigir l'organització i el funcionament de les instal·lacions del Departament. No és la primera vegada que per part de la Gerència se'ns ha demanat la retirada de símbols i cartelleria. És un criteri general que aplica a tot l'edifici i que afecta també al meu Departament.

La directora de Serveis eleva la instrucció de Funció Pública a la Gerència del districte administratiu, que procedeix a la retirada dels cartells el dia 19 de febrer.

Automàticament, treballadores del Departament mostren la seva disconformitat amb la retirada de la cartelleria i la directora de Serveis el que fa és reunir-se amb elles i exposa les raons que han motivat a la mateixa la retirada de l'esmenta de cartelleria, que va ser una instrucció de Funció Pública per donar compliment a la neutralitat dels espais.

Durant els dies següents, personal del Departament col·loca nous cartells a favor de Palestina, els quals continuen a data d'avui penjats.

En resum, aquesta consellera en cap cas i en cap moment dona cap instrucció per la retirada dels cartells. La directora de serveis, que porta només tres mesos, és a la que se li trasllada des de Funció Pública les normes, li fan arribar la queixa del sindicat i és la que parla amb Gerència i procedeix a la retirada sense més.

Quan veu el malestar que causa entre alguns treballadors i treballadores i la polèmica posterior generada, sota el meu punt de vista de manera desproporcionada, es decideix mantenir els nous cartells perquè no volen polèmica i menys en aquest tema.

De fet, des de la Direcció de Serveis s'han mantingut de forma continuada contactes i reunions amb els sindicats i amb el personal del Departament i no s'ha tornat a parlar d'aquesta qüestió. Ens hem de centrar en treballar en temes prioritaris per les i els treballadors de IFE i per garantir l'estabilitat i les condicions adients per realitzar la seva feina.

Com que arran d'aquests fets s'ha posat en dubte el compromís d'aquest Govern en la defensa dels drets humans i la pau, volem dir de manera clara, primera, que condemnem de forma taxativa els actes que no respecten el dret internacional i humanitari. La situació que fa mesos pateixen els ciutadans de Palestina i del Líban, provocada per l'Estat d'Israel, és dramàtica i intolerable i vulnera el dret internacional. Que recolzem una solució immediata al conflicte i al genocidi en Gaza que porti la pau a Palestina i al Líban. Això ho ha reiterat el molt honorable president en diverses ocasions i, sense anar més lluny, fa un parell de setmanes que aquest Govern, previ a acord amb el Grup de Comuns, va anunciar el tancament de l'oficina d'Acció a Tel Aviv.

El president d'Espanya també ha sigut dels primers líders mundials en demanar que es reconegui l'Estat de Palestina com a defensa d'una solució possible per garantir una pau justa i permanent.

I nosaltres, com a Govern, treballem en aquesta línia reafirmant-nos en les polítiques que impulsem en defensa dels drets humans, de la seva promoció i de la seva protecció.

Volem una Catalunya de valors i de drets, compromesa amb la dignitat i el benestar de totes les persones, garant dels drets humans com a eix central del nostre projecte col·lectiu, i és en això en què, precisament, estem treballant des del Departament. Ja sabeu que, dintre de l'enquesta sobre discriminacions, una de les discriminacions més patides per les ciutadania és les motivades per raons racials.

Davant d'aquesta realitat és imprescindible, i en això estem reforçant les polítiques públiques de prevenció, protecció i reparació, així com promoure una cultura dels drets humans que situï la dignitat de totes les persones al centre i contraresti els discursos d'odi, de confrontació i d'assenyalament cap als diferents o cap a les

persones més vulnerables. És per aquest motiu que tant el pla de Govern com el pla departamental inclouen les línies estratègiques de promoció dels drets humans.

I el primer pas per treballar de forma coordinada va ser celebrar, a finals d'abril, la primera Jornada Directiva contra els Discursos d'Odi, on vam reunir a tots i cadascun dels departaments de la Generalitat per començar a elaborar el futur text del pacte nacional contra els discursos d'odi. El mes de juny vam tenir la segona jornada, on es va aprovar el calendari de treball i els passos a seguir per elaborar aquest text.

Aquest pacte, que serà el primer a tot Europa, ha de ser la resposta institucional davant l'amenaça creixent que tenim davant i és una mostra del compromís del Govern en aquest camí.

Precisament, amb la perspectiva de comptar amb el món local, farem dotze sessions pel territori per treballar el contingut d'aquest pacte, amb intervencions de persones expertes.

I de forma paral·lela també, com ja saben, estem treballant amb el Fòrum de Sindicatures Locals per fer jornades de formació i sensibilització als municipis sobre drets humans i discursos d'odi. Tot plegat ens ha de servir de termòmetre per conèixer la realitat del territori i extreure mesures que es puguin implementar en els nostres municipis.

Aquest pacte, com he dit, serà el primer a l'Estat i també a Europa, i és per això que fa un parell de setmanes vam participar com a departament en la No Hate Speech Week, a Estrasburg, perquè una de les nostres prioritats també és treballar de manera col·laborativa i coordinada amb Europa. Ens vam reunir amb el coordinador de l'àrea de discursos d'odi del Consell d'Europa, amb eurodiputades que treballen en aquestes àrees de diversos països, amb la primera jutgessa espanyola del Tribunal Europeu de Drets Humans, María Elósegui, i vam participar de forma activa a les jornades per compartir sinergies i estratègies.

Com poden comprovar, treballem amb diferents perspectives, que creiem que poden enriquir aquest pacte català contra els discursos d'odi. Ho fem amb l'objectiu d'obtenir un primer document base per finals d'aquest any, amb l'horitzó cap al voltant del 18 de juny de 2026, aprofitant el Dia Internacional contra els Discursos d'Odi, i poder presentar el document final.

Esperem poder comptar amb la majoria democràtica d'aquesta cambra i també esperem comptar amb uns pressupostos aprovats que ens permetin dotar de finançament necessari totes aquestes mesures.

Creiem que es tractarà d'un tema que genera consens polític i social i hem de dotar-nos dels mitjans legals, polítics i econòmics suficients per poder contrarestar la maquinària de l'odi de qui veu perillar els seus privilegis, que, com sempre que s'ha avançat en reconeixement de drets i llibertats, genera respostes violentes que estan calent, especialment, en el món digital.

És fonamental, davant aquests reptes, reconèixer i protegir nous drets, com el dret a la privacitat i a la identitat digital. En aquest sentit, estem estudiant com implementar eines predictives amb intel·ligència artificial per tal d'abordar els discursos d'odi que es donen a xarxes socials.

A més, de cara al proper mes de setembre, signarem un conveni entre el Govern de Catalunya i el Gobierno de Espanya per tal de monitoritzar, per primera vegada, els discursos d'odi a xarxes socials a través de l'Observatori OBERAXE. Amb aquest conveni serem la primera comunitat autònoma que pren mesures davant d'aquesta realitat i ens permetrà disposar de dades reals de com s'estan comportant els grups organitzats d'extrema dreta, de què s'està dient a les xarxes, per tal de poder impulsar polítiques públiques efectives que responguin, veritablement, a la realitat d'internet.

Un dels altres aspectes que seran clau en els propers mesos és la necessitat d'analitzar la Llei 19/2020, per garantir una resposta sancionadora que no només sigui simbòlica o mediàtica, sinó realment efectiva. Les lleis són essencials, defineixen garanties i ofereixen mecanismes de protecció i per això ens hem de dotar d'un marc legislatiu sòlid i fort.

La llei, actualment, està sota una anàlisi exhaustiva, que hem encarregat a Ivàlua, i hem incorporat figures com la del fiscal de delictes d'odi, Miguel Ángel Aguilar, i la fiscal delegada de Barcelona, Marta Glòria López, per reforçar la capacitat de resposta institucional i garantir que en el marc normatiu actual evolucioni per estar a l'alçada dels nous reptes democràtics.

Mireu, segons l'informe sobre els discursos d'odi que vam encarregar a la...

Fitxer 2

...Universitat Autònoma de Barcelona, que va ser el primer pas en aquesta estratègia que avui estic exposant, un dels reptes de la lluita contra els discursos d'odi és la manca de dades oficials i l'elevada infradenúncia. Aquest fet fa imprescindible reforçar eines tan potents com la nostra Oficina d'Igualtat de Tracte i No-Discriminació, que ha de jugar un paper clau en la recollida de dades i ens ha d'aportar la diagnosi del que està passant als carrers de Catalunya per tal d'entendre l'abast del fenomen.

I en l'àmbit de la lluita per revertir la situació actual d'infradenúncia, estem treballant en un conveni amb el Col·legi d'Advocacia Catalana per tal de formar tots els col·legiats i col·legiades en drets humans i delictes d'odi.

Com he explicat, des que vam arribar ens vam creure l'Agenda dels Drets Humans com un eix clau de la legislatura i vam engegar una sèrie d'accions per començar a construir aquesta estratègia, com el Consell Assessor de Drets Humans, del que ja heu pogut parlar alguna vegada al Ple del Parlament i que situa Catalunya com la primera comunitat autònoma en crear un espai d'aquest tipus.

El passat 22 d'abril vam constituir el primer Consell Assessor i ho vam fer comptant amb la majoria de representació social, política i civil, amb la participació dels departaments de la Generalitat, dels grups parlamentaris, del món municipal, de les patronals i sindicats i del teixit associatiu.

I fa pràcticament una setmana, a la segona edició del Consell Assessor de Drets Humans, on van participar alguns de vostès, vam aprovar el Pla de Treball del Consell, que marca el full de ruta, fet amb aportacions de les entitats i fruit del consens, que ens permetrà abordar de forma clara i estratègica els drets que he exposat prèviament.

Hem constituït, com ja saben, tres grups de treball que s'endinsaran de forma especialitzada en el que han de ser els eixos claus en els que treballarem. El Grup de discursos d'odi, que treballarà per analitzar i proposar mesures que frenin la seva proliferació i els seus efectes nocius.

En segon lloc, s'ha constituït el Grup d'antiracisme, que treballarà de forma més específica aquest tipus de discriminació, perquè el racisme és la primera causa de discriminació a Catalunya, segons l'Enquesta de discriminacions i, en conseqüència, ha de ser un eix prioritari per combatre la discriminació estructural i garantir la igualtat de tractat per tothom, i així ho estem treballant. Juntament, el 25 de març, vam aprovar amb el Departament d'Esports també quinze accions relacionades amb formació i sensibilització, que busquen el compromís de les federacions esportives en fomentar espais i crear activitats esportives lliures de racisme i de discursos d'odi.

Finalment, el Grup de formació i gent jove, que ha de servir per sensibilitzar les noves generacions i dotar-les d'eines que les converteixen en agents de canvi en defensa dels drets humans. I és que, segons dades de Mossos d'Esquadra, en els últims anys ha augmentat el nombre de menors que cometien delictes relacionats amb l'odi i la discriminació. Molts d'ells i elles consumeixen contingut que fomenta l'odi i la discriminació entre els col·lectius més vulnerables, mitjançant xarxes socials, i les reproduïen en el seu entorn més proper.

Per aquest motiu, també estem treballant amb expertes en la matèria i de forma estreta amb el Departament d'Educació en una prova pilot a partir del mes d'octubre, que s'implementarà en vint-i-quatre centres, un de primària i un de secundària per cada servei territorial, que permetrà treballar els drets humans i la detecció de discursos d'odi dins de les aules.

Per anar acabant, Hannah Arendt va escriure en la seva obra *Els orígens del totalitarisme* una frase que està més d'actualitat que mai: «La deshumanització comença quan se li treu a una persona el dret a tenir drets.»

Així que, des d'aquí, interpel·lo a la majoria de grups que conformen aquesta cambra i també al conjunt de la societat perquè ens acompanyin a esdevenir agents de canvi, perquè tenim les majories per fer de Catalunya el país pioner en la lluita i la defensa dels drets humans que mereixem, tenim la responsabilitat de respondre a la por i a la regressió en polítiques que construeixen un futur de justícia, de convivència i de respecte per a tothom.

I dit això, quedo a la seva disposició per respondre a quantes qüestions considerin oportunes.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera. Doncs ara seria el torn dels grups que van proposar la compareixença, que són el Grup d'Esquerra Republicana... *(Elena Díaz Torrevejano demana per parlar.)* Sí, digue'm?

Elena Díaz Torrevejano

Sí, disculpeu. Només una apreciació, perquè quan estava prevista la primera compareixença vam acordar un temps d'intervenció que, ara, en la nova sessió, doncs s'ha modificat i no sé si estarien d'acord les portaveus, perquè el temps inicial era de deu minuts, però la resta de portaveus vam acordar fer cinc minuts en aquesta compareixença, i no sé si podríem acordar ara, avui, el que ja vam dir de fer a través de correu electrònic l'anterior, si la resta de portaveus...

La presidenta

Perfecte, la resta de portaveus estan...? D'acord, perfecte. Doncs passaríem de deu minuts a cinc minuts per donar resposta. I començaria el Grup d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada..., bé..., sí? La diputada Tània Verge per un temps màxim de cinc minuts.

Tània Verge Mestre

Gràcies, consellera, secretària general també, directora de Serveis, gràcies per ser avui aquí. És cert que aquestes compareixences, quan ocorren, no?, desfasades en el temps, doncs tenen una mica menys de sentit que quan el tema és més recent, però s'entén que acaba passant així per disponibilitats d'horari i del treball de la pròpia comissió, funciona així.

De l'explicació que ha donat, en tot cas, sí que sorprenen dues coses. Una, una mica la cronologia perquè potser és millor convocar, si es creu que no s'hi pot fer res i aquesta és una instrucció a aplicar de manera automàtica, convocar primer les treballadores per explicar-los-ho, que no la retirada i que després, quan les treballadores se senten, d'alguna manera, violentades, donar les explicacions.

Però, en qualsevol cas, crec que un dels papers que té el Departament d'Igualtat i Feminisme allà on estigui és ser disruptiu i van passar coses arran de l'aparició d'aquell Departament en aquell edifici des de... No s'havien penjat tampoc mai banderes en commemoració de les dates, no?, d'àmbit de drets humans que corresponen a la competència de la conselleria. Els *lanyards*, no?, les cintes identificatives també eren diferents, del Departament d'Igualtat i Feminisme, malgrat que, en principi, no es podia, però li donaven una identitat i una cultura organitzativa al conjunt de treballadores i treballadors i també de càrrecs del Departament. O doncs..., s'havia treballat amb la gerència de l'edifici els minuts de silenci. És a dir, van començar a passar una sèrie de coses que, en principi, no estaven previstes o que no havien passat mai abans.

És evident que un Departament que porta aquestes competències atraurà un personal que té la bandera dels drets humans molt present i que, per tant, voldrà reivindicar-los també en el seu espai de treball, entenent que és competència o que aquell Departament serà també qui empenyerà el conjunt del Govern a garantir els drets humans.

Més enllà de la qüestió dels cartells, que ja ens ha dit que, doncs, passada aquesta primera situació, les treballadores els han tornat a penjar i allí estan per poder gaudir de la seva llibertat d'expressió, ens arriba també que hi ha treballadores que han marxat a altres departaments, persones que eren referents, o que no s'han quedat perquè se'ls acabava el contracte, eh?, perquè eren contractes temporals o estaven en situació d'interinatge, que és normal en un departament també nou i que contracta personal també a través de programes de reforç per executar un projecte concret, però que quan són persones molt referents després es busquen les vies també per poder estructuralitzar aquelles persones, com en el seu moment tota la gent que venia del Pacto de Estado i que se'ls acabava el contracte, perquè per definició era temporal, es va trobar la manera perquè acumulaven una expertesa que no es podia deixar perdre, no? Doncs com estan treballant per no deixar perdre aquestes experteses que el Departament en si va aconseguir captar dels activismes, de l'àmbit professional, en el seu moment.

Com que vostè ha obert la compareixença, i em sembla molt bé, una perspectiva més àmplia de l'actuació del Departament i del Govern en l'àmbit de drets humans, jo li volia comentar, en la línia que he manifestat ja, crec, en altres ocasions, està bé el paraigües dels discursos d'odi, però són un símptoma, són un símptoma de l'existència de racisme, de transfòbia, de misogínia, de racisme.

Per tant, com estan treballant la lluita contra tots aquests sistemes d'opressió, que són els que, al final, ocasionen els discursos d'odi, delictes d'odi també, quan tenen forma d'agressions, o tot un conjunt de discriminacions. Quines actuacions específiques contra el racisme està duent a terme el seu Departament? Com estan treballant l'avantprojecte de llei contra el racisme, que ja existia una primera versió redactada de principi al final, i podia iniciar tota la tramitació interna amb els corresponents informes prescriptius que han de ser elaborats en aquest context en què els discursos d'odi i els atacs de l'extrema dreta, dels grups anti-gènere, dels grups anti-drets, també estan afectant a les persones i entitats defensores de drets humans. Per què s'atura el desplegament del Pla de defensores o per què..., si era un pla viu, com l'estan treballant, com l'estan reforçant?

Totes les mesures que es puguin anar afegint..., és evident, eh?, que els discursos d'odi són una manera de dividir, d'antagonitzar, de deshumanitzar, de criminalitzar, d'estigmatitzar, però, com li dic, és un dels símptomes dels grans sistemes d'opressió, sigui patriarcat, sigui racisme. Per tant, com estan treballant la base –i acabo– estructural que hi ha darrere de totes aquestes opressions?

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula el diputat Andrés Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. I moltes gràcies per la compareixença, tant a la consellera com a la secretaria general que l'acompanya, també a la directora de Serveis.

Sí, jo, efectivament, comparteixo que, efectivament, doncs hauria estat millor que aquesta primera compareixença fos per altres qüestions i de manera més ampla,

no? Totalment d'acord. Però, al mateix temps, jo crec que quan es generen situacions que entenem que s'han resolt posteriorment i que generen una sèrie de preocupacions a la ciutadania, diguem, des del nostre grup parlamentari en cap cas enteníem que hi havia una voluntat de silenciar una lluita en concret, d'acord? Però, al mateix temps, s'està generant un problema important i que, d'alguna manera, potser la gestió, des del nostre punt de vista, no va ser la més adequada.

Un cop es genera el problema, jo crec que el diàleg amb els diferents grups parlamentaris potser hauria anat bé, de manera clara, per poder entendre la situació i, segurament, també la resta de grups podríem haver... Jo crec que hem d'aprendre d'aquesta situació perquè, realment, crec i penso que cal un diàleg actiu perquè, diguem, situacions com aquesta es puguin resoldre sense haver de fer una compareixença i demés.

Ara bé, per mi, hi ha un cert símptoma, no?, que crec que estaria bé, de cara al futur, veure com fem les coses diferents per resoldre, primer, els problemes a nivell, diguem, de la conselleria i demés, però després de cara a, com ara fa poc i també celebrem que s'hagi resolt tota la polèmica que es genera amb els premis Guillem Agulló, crec que és una bona solució, no?, però jo crec que també, diguem, en matèria de drets humans, jo sí que, i com s'ha obert el focus, penso que és important tenir una especial sensibilitat d'escolta davant la situació.

Jo crec que en aquests deu mesos a mi, i molt honestament, i crec que d'alguna manera aquesta actuació va fer saltar les alertes, m'ha faltat una mica d'escolta. I ho dic amb coneixement de causa, perquè també en el Consell d'Assessors de Drets Humans, i també ho he plantejat, i ho faig en clau constructiva i de reflexions, però sí que penso que, tenint les principals entitats de drets humans del país, crec que calen espais per poder assessorar realment bé el Govern, més enllà de decidir uns punts en concret a treballar, és molt important poder fer un diagnòstic més acotat, i crec que estem en un moment en què això és important.

I d'alguna manera, sí que crec, de manera constructiva i de cara al futur, crec que hem de poder treballar millor això, i crec que sí que cal reforçar, en aquest sentit, perquè si s'escolta bé a les treballadores, potser no es pren una mesura que genera..., i si s'escolta bé, potser després se soluciona abans.

I també a nivell del Consell de Drets Humans, jo penso que hi ha molts problemes i situacions que s'estan produint al nostre país a nivell de drets humans que cal enfocar més enllà.

I, consellera, jo comparteixo amb vostè, plenament, la situació dels discursos d'odi. Efectivament, ha de ser una prioritat. Pensem que també, efectivament, l'antiracisme. Però, almenys, crec que els dos grups que hem parlat aquí considerem que moltes de les mesures en antiracisme que s'estaven plantejant eren molt importants, no s'estan fent.

Pensem que, d'alguna manera, cal tenir, en relació amb tota la reforma que es necessita de la llei d'igualtat de dret i no discriminació, necessitem un calendari, necessitem un full de ruta, necessitem diàleg, necessitem fer-ho juntes. I en aquest sentit, és per això que parlo d'aquesta escolta i diàleg mutu, perquè d'alguna manera és una agenda de país, no? I jo crec que, en aquest sentit, el repte que tenim és poder-la treballar bé, saber quan... Diguem, aquesta legislatura hem de sortir amb una Oficina d'igualtat i no discriminació més forta, perquè tenia una..., efectivament, s'han d'encarar reformes normatives, però també a nivell de personal, a molts nivells, crec que hem d'adequar, hem de poder continuar amplificant la feina d'aquesta oficina i, en aquest sentit, el diàleg és clau.

També jo crec que després hi ha qüestions que són elementals i també crec que és clau i que crec que és molt complicat per als governs, que és què passa quan la discriminació és dins de la pròpia Administració. I poso un exemple molt clar que té a veure amb un repte que tenen totes les democràcies, amb els biaixos que poden haver-hi discriminadors pel perfil ètnic racial a les identificacions policials.

És una cosa en què necessitem la seva conselleria, necessitem la igualtat de tracte i no discriminació i, de fet, està pendent que faci Interior un informe en el qual es volia comptar amb el criteri també de l'Oficina d'igualtat de tracte.

Fitxer 3

Diguem, quina és l'agenda en aquest sentit. Vam aprovar una moció, el mes de desembre, per part del nostre grup parlamentari amb tota una sèrie de mesures. De

fet, ja els terminis en relació amb l'Oficina d'igualtat de tracte entenem que no s'estarien complint. I necessitem aquest compromís, necessitem més diàleg i necessitem, d'alguna manera, també més escolta, i ho dic de manera constructiva de cara al futur.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la diputada Ennatu Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tothom i també agraeixo la compareixença de la consellera Eva Menor i també la senyora Jessica Vázquez i Sònia Guerra, i a tots els membres del Departament també d'Igualtat i Feminisme que ens acompanyen en aquesta sessió de debat sobre la retirada de símbols i cartells a la seu de la Direcció de Serveis del Departament.

A mi, sí que hi volia fer una reflexió després de la compareixença perquè crec que és sorprenent que Comuns i Esquerra són els seus socis de Govern i, en comptes d'influir en l'agenda i les directrius del Departament en aquest cas concret, hagin demanat la seva compareixença, aprofundint així, jo crec, les contradiccions del seu Govern i també les contradiccions sobre aquest mateix tema.

De fet, vostè ha mencionat que la resposta a la retirada de cartells havia estat desproporcionada i, per tant, el que ens preguntem és per què estem dedicant tota una sessió de Comissió d'Igualtat i Feminisme per tocar aquest tema, quan hi ha sis punts en la sessió de l'ordre del dia d'avui, i dos dels punts van, justament, sobre aquest tema. I, a més a més, consellera, vostè ha obert completament el ventall i ha tocat temes tan importants com és l'antiracisme, que l'hauríem de tocar en una sessió dedicada a aquest tema.

La primera compareixença que va fer en aquesta cambra va ser al setembre del 2024 i aquesta és la segona, i hem dedicat set minuts i a barrejar els temes i, sobretot, a utilitzar un tema com el Consell i Assessor de Drets Humans per no donar respostes al tema de la retirada dels cartells.

I si volem obrir-lo, jo crec que hi ha espai per obrir el debat, però jo crec que ho hem de fer dins del que implica això, no? És un exemple, jo crec, clar de censura i de violència institucional i, fins i tot, el company diputat ha esmentat que és un exemple també de discriminació dins del Departament d'Igualtat i Feminisme, que té, exactament, aquesta tasca, no?, de combatre la discriminació.

Dic un exemple perquè crec que en aquesta legislatura hem vist diversos intents de limitar el dret d'expressió. Per mi és sorprenent que aquesta sigui una tendència que, justament, el seu Govern d'esquerres comparteix amb el Govern municipalista d'extrema dreta a Ripoll. En aquest cas, ells, obsessionats per eliminar la diversitat que representa la nostra societat.

Jo volia fer aquest esment perquè crec que petits casos potser són insignificants, però el conjunt de tots aquests representen una amenaça per la democràcia i crec que cal esmentar-ho, no? Justament a Ripoll, tres mesos després que es retiressin aquests cartells, la portaveu d'Aliança Catalana doncs va vetar tota una exposició a un institut que anava, precisament, a celebrar la diversitat dins de les aules i el va vetar, justament, perquè hi havia dues persones que portaven vel. I aquesta mateixa exposició es va haver de fer en un espai privat, no?, perquè no es podia celebrar en un espai públic. I nosaltres en aquell moment doncs vam respondre contundentment, quatre exalcaldes, un d'ells del nostre partit, van fer un manifest condemnant públicament que això, doncs, representa una violació flagrant del dret d'expressió.

Per tant, jo crec que nosaltres, com han fet els altres diputats, no entrarem en el contingut dels cartells ni dels símbols, ja que hem expressat també el nostre posicionament en diverses ocasions, però creiem que és important que es reflecteixi aquesta contradicció i aquests paral·lelismes des del Departament, perquè crec que hem d'aconseguir garantir la llibertat d'expressió en els espais públics.

Consellera, també des del Departament es va anunciar que s'activarien els mecanismes interns de revisió pertinents sobre les queixes de l'Assemblea de Treballadores del Departament, just quan van fer la declaració pública. I a nosaltres sí que ens interessaria si ens poguéssim explicar l'estat del procés de la revisió interna, com es va resoldre, si pot expandir una mica més i quines són les conclusions que s'arriba d'una actuació o d'una experiència com aquesta dins del Departament.

El nostre posicionament és bastant clar, que les administracions han de garantir la neutralitat, com també ha esmentat vostè mateixa, en els espais comuns dels edificis públics i, en especial, creiem que el Departament ha de ser un exemple clar de bones pràctiques pels altres Departaments del Govern que no tindrien aquesta atenció o aquesta responsabilitat, com és la que té el Departament.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular en Catalunya i té la paraula la diputada Belén Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Primer de tot, agrair les explicacions de l'honorable consellera i donar també la benvinguda a les persones del Departament que avui ens acompanyen.

Jo, la veritat, senyora consellera, honorable consellera, volia començar la meua intervenció celebrant la decisió del Departament de retirar els cartells, però, malauradament, veig que no puc fer-ho perquè els cartells, segons ens ha informat, segueixen penjats.

Penso que és important partir de la premissa que Espanya és una democràcia plena i, per tant, que cadascú pot pensar i parlar el que vulgui, però també és important, i no menys, que el deure de l'Administració pública i dels funcionaris és vetllar pel respecte al principi de neutralitat i la neutralitat abasta la no exhibició de determinats cartells o símbols que trenquen aquesta neutralitat.

Pensem que, a més a més, és un tema que va quedar molt clar amb la sentència d'inhabilitació de l'expresident Torra, és l'exemple. L'expresident Torra va ser inhabilitat, i amb raó, per mantenir una pancarta, varies pancartes, s'ha de dir, en el Palau de la Generalitat i símbols en edificis públics. Escolti'm, vostè ho ha dit, tímidament, he de dir-ho, però molt tímidament, les administracions públiques han de ser ideològicament neutrals.

A més, n'hi ha un altre aspecte que també és important, la neutralitat també té a veure en el respectar les opinions o pensaments polítics de qualsevol treballador. O sigui, ningú pot imposar el pensament únic, això que tant li agrada a l'esquerra. Un

treballador es pot sentir coaccionat per altres treballadors que comparteixen un mateix espai de feina. I vostè, no ho sé, imagini's, honorable consellera, el Departament d'Igualtat o el departament que sigui, que s'acabi convertint en una competició o en una batalla de banderes o de símbols. No pot ser. L'espai de l'Administració pública ha de ser neutre perquè, aleshores, és respectuós amb les opinions de tothom.

La veritat és que la seva defensa, em refereixo la del Govern de la Generalitat, dels Drets Humans és, en certa manera, contradictòria. Miri, senyora consellera, la frontera de la llibertat a Europa i de les democràcies liberals comença a Israel, que és l'escut de defensa de les nostres democràcies i que ens permeten a tots expressar-nos en llibertat, incloent aquest Parlament, davant de països que, si poguessin, acabarien amb la cultura i els valors occidentals. Per suposat que tothom vol que acabi aquesta escala de violència, però la violència, malauradament, s'ha d'utilitzar per preservar les nostres llibertats.

Jo penso que cal recordar dues coses, i sembla mentida que ho haguem de fer. La primera. Jo penso que tothom recorda el perquè es va produir aquesta situació, un 7 d'octubre de l'any 2023, el territori israelià va ser envaït i assaltat per part de Hamàs, assaltant kibutz, un festival de música electrònica que reunia joves de tots els països del món. Quina culpa tenien, no tan sols els joves que estaven en aquell festival, sinó les persones i les famílies que vivien en aquells pobles?

Més de mil cent persones van ser assassinades i dues-centes cinquanta van ser preses com a hostatges. La majoria de nosaltres ho tenim en la memòria aquelles imatges que jo ja no penso explicar perquè tothom ens en recordem.

I el segon recordatori, i també és important, Gaza a Palestina està sotmesa al govern d'un grup terrorista, finançat per estats pro-terroristes que no respecten ni els mínims drets humans. El primer, contra la integritat de les dones, és vulnerat de manera sistemàtica pel fet de ser dona. O l'homosexualitat, que està prohibida i castigada.

Jo, de veritat, que no sé per què em sorprèn, perquè no hauria de fer-ho, perquè mentre l'esquerra enarbora la pancarta de defensa dels drets humans, calla i es posa de perfil davant d'això.

La veritat, les actuacions del Departament són totalment contradictòries. Vostès critiquen Israel per defensar-se, però, alhora, s'exigeix seguretat davant el terrorisme que amenaça les mateixes llibertats que Israel protegeix. Escolti'm, la contradicció està en defensar drets LGTBI, feminisme i llibertats a Europa i posar-se de perfil quan són vulnerats a països que, torno a repetir, no respecten ni els mínims drets humans.

I ja sobre la resta, perquè em vull adequar al temps que hem acordat entre totes, penso que ja ho hem expressat en moltes altres ocasions i tornarem a fer-ho, Catalunya, o sigui, Espanya, no és un país racista, i si existeixen situacions racistes o discriminatòries, cal lluitar contra aquesta, però el que no es pot fer és generalitzar ni tampoc traslladar aquesta visió perquè no és certa.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la diputada Mònica Lora.

Mònica Lora Cisquer

Bé, gràcies. Benvinguda, consellera, i a tot el seu equip.

Bé, jo crec que aquesta compareixença no va o no hauria d'anar de cap conflicte bèl·lic internacional, jo crec que hauria d'anar, i és com la vull enfocar jo perquè sí que hi ha unes coses que no em vull estar de dir-ho, de neutralitat institucional i, si em permeten, doncs també sobre respecte als nostres símbols i de respecte i del compliment de la llei, no?

I dic això perquè la Generalitat penso que no hauria de permetre que des de les institucions públiques, per una banda, es decorin amb símbols en defensa d'un bàndol d'un conflicte internacional, tampoc amb cartells d'un sindicat, com en aquest cas el Sindicat de Llogateres, no?, que es dediquen a demonitzar la propietat privada, justifiquen les ocupacions i promouen també la confrontació social entre veïns i també petits propietaris, no?

Ni tampoc, i aquí és on vull obrir una miqueta el meló, crec que tampoc s'ha de permetre la realitat que s'amaga sota el silenci quan veiem doncs la vulneració

sistemàtica de la legislació referent als símbols oficials aquí a Catalunya, no? I és que a Catalunya ens trobem que només el divuit per cent dels 947 municipis catalans oneja la bandera espanyola. I aquesta és la paradoxa que ens trobem a dia d'avui a la nostra regió, no?, que la bandera que representa a tots els espanyols, inclosos els catalans, doncs desapareix de les institucions públiques mentre s'hi pengen llaços grocs, banderes arco iris i pancartes amb consignes ideològiques que no representen el conjunt de la societat catalana, no?

I això ho dic com a catalana que estima la seva terra, la seva llengua, les seves tradicions i la seva cultura, no?, perquè inclús penso que estimar Catalunya no és incompatible amb respectar els símbols que ens uneixen a tots com a nació espanyola. De fet, estimar Catalunya no és un monopoli exclusiu del separatisme.

I, llavors, en aquest sentit, jo vull aprofitar avui a la consellera d'Igualtat per demanar-li una cosa molt senzilla, que és, si us plau, que es garanteixi la neutralitat i el respecte i que es compleixi la llei sense cap tipus d'excepcions.

I com veig que em queda temps i m'he trobat que s'ha parlat de tot el tema també de discursos d'odi i l'estratègia, no?, que tenen des del Departament amb el tema de discursos d'odi, jo el que sí que veig, i no ja en aquesta legislatura, sinó ja també en la passada, que m'hi trobava, no?, que fa temps que es vol convertir la discrepància i la dissidència política en delictes d'odi.

I ja s'està imposant d'una forma o altra a la societat el que seria la cultura de la cancel·lació, que no és una altra cosa que una mordassa. Una mordassa antidemocràtica que, per sort, veiem que cada vegada hi ha més catalans que trenquen, no?, i que els convida a informar-se, d'una forma alternativa, de tots aquests mitjans d'informació pública i també oficials. Per què? Doncs perquè no es fien, no?

I després aquí també s'ha parlat, i després en parlarem, de l'Oficina d'Igualtat de Tracte, que sí que ho deixo per al final perquè tenim una pregunta oral exclusiva per aquesta temàtica.

Però s'ha parlat també del tema dels abusos policials en qüestió de raça, no? I jo em pregunto: és racisme aplicar la llei? És una cosa que ens hauríem de preguntar el conjunt dels diputats. Després també ens hauríem de preguntar: és un abús policial

intervenir quan hi ha un conflicte o quan hi ha una agressió? Perquè, clar, s'ha de tenir en compte que en una intervenció policial, en una intervenció on hi ha un conflicte, no s'està discriminant absolutament a ningú, s'està actuant en un conflicte, i no per un tema ni de color de pell, ni de raça, ni de sexe, ni absolutament res. Jo crec que aquí es barregen coses de forma intencionada, però el que no es pot fer és confondre els fets i les dades objectives amb discriminació. I volia deixar constància d'això.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs en no haver-hi presència del Grup Parlamentari de la CUP i del Grup Mixt, doncs...

Fitxer 4

...passaríem al Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la diputada Elena Díaz.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies, presidenta. Molt bona tarda, consellera, secretària general, directora de Serveis i també saludar la resta de l'equip del Departament que avui les acompanyen. Gràcies per les explicacions que ens han donat dels fets que van succeir al Departament amb la retirada de cartells.

A més, també volia deixar clar que aquests fets van succeir a finals del mes de febrer i vam tenir l'oportunitat a la Comissió de Fets Institucionals, on va comparèixer també la directora general de Funció Pública i la secretària de Funció Pública, que també va tenir l'ocasió de comparèixer i donar explicacions. Malauradament, en aquell moment cap grup va manifestar cap oposició a aquests fets que van ocórrer, quan també eren persones indicades per fer aquestes apreciacions, no?

Jo crec que el compromís del Govern amb els drets humans, amb la situació que hi ha ara mateix a Palestina, doncs crec que és ferma. Vostè ha enumerat diferents accions que s'han portat a terme, no les repetiré, però no només és el compromís

d'aquest Govern, sinó que és el compromís d'aquest grup parlamentari, que, a més, recordo que vostè doncs és diputada i forma part també d'aquest grup parlamentari.

Nosaltres vam iniciar aquesta legislatura, ja amb el debat de política general, on nosaltres ja vam iniciar una proposta en relació a aquest tema en el debat de política general, però, a més, el nostre grup parlamentari s'ha presentat quatre propostes de resolució en el que portem de legislatura que tenen relació amb Palestina i amb l'Orient Mitjà, no?

A més a més, doncs també li agraïm que vostè hagi aprofitat que avui ha vingut a comparèixer per també fer-nos una pinzellada de la feina que està fent el seu Departament en defensa dels drets humans, perquè tot està relacionat, tot té relació, no? I la defensa dels drets humans té moltes vessants i una d'elles, i molt important, és la lluita contra els discursos d'odi, perquè si lluitem contra els discursos d'odi és perquè lluitem contra els delictes d'odi, que només fa falta mirar una mica, llegir una mica per mirar les enquestes i veiem que, malauradament, a Catalunya i a Espanya el nombre de delictes d'odi en els darrers anys està creixent, no?

A mi no m'agradaria deixar d'estar avui en aquesta intervenció que he de fer perquè avui m'he escoltat coses una mica estranyes. La diputada de Junts ha comparat aquest Govern amb Aliança Catalana. Primer començaré per recordar que si al municipi de Ripoll governa Aliança Catalana és gràcies a Junts, que no va vetar una moció de censura, no va permetre una moció de censura, va vetar aquesta moció de censura en aquell municipi i, si avui en dia a Ripoll hi ha una alcaldessa d'ultradreta, podem dir que és gràcies a Junts per Catalunya. Jo crec que és la manera que tenen de justificar-ho, de blanquejar Aliança, és venir aquí i voler comparar aquest Govern amb el que fan els partits d'extrema dreta.

Si volen, podem comentar el debat que vam tenir fa poques setmanes al Ple del Parlament sobre l'ús del vel islàmic, el poc que va trigar aquest partit polític a moure fitxa sobre aquest tema, moure postures per parlar sobre l'ús del vel islàmic. O, per exemple, quan no van signar el pacte pel padró, que van signar només els partits progressistes d'aquest Parlament i, fins i tot, va haver-hi debat en el seu propi partit, perquè alguns d'ells ja van treure comunicat per dir que no estaven d'acord que el seu partit no signés el Pacte pel padró que van signar alguns partits.

Enumerava que aquesta era una de les limitacions al dret de la llibertat d'expressió, però s'ha quedat en aquesta. Jo esperava, no?, una llista de mesures que el Govern fa per limitar la llibertat d'expressió, però s'ha quedat en una. No sé si és que no tenia més o era el peu per intentar comparar-nos amb d'altres formacions polítiques, quan ja sabem que qui blanqueja a l'extrema dreta exactament no som nosaltres.

Jo ho deixo aquí. Consellera, moltes gràcies per la seva compareixença i al seu equip per avui estar aquí amb nosaltres.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de paraula de la consellera per respondre i per un màxim de quinze minuts.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Molt bé, moltes gràcies, presidenta. Intentaré ser molt breu i anar contestant tot el que s'ha plantejat i ho resumiré en alguns punts que vull incidir.

El primer és que qui ha decidit enfocar aquest tema en una compareixença en una comissió no ha estat aquesta consellera, han estat uns determinats grups que podien haver triat fer una altra manera de procedir, una trucada telefònica per demanar explicacions, per explicar el que havia passat. I va ser arran de la demanda d'aquesta compareixença que nosaltres, en el cas del Grup dels Comuns, vam trucar per intentar aclarir els temes i, finalment, es va decidir mantenir la petició de compareixença.

Per tant, qui va demanar la compareixença i que no ha volgut substituir la compareixença per una altra mitjà no ha estat aquesta consellera, que no tenia cap tipus de problema.

Nosaltres ho vam afrontar com el problema que vostès havien plantejat i ho vam resoldre de la manera més ràpida possible i amb el diàleg, vam fer, i ho he explicat a la meua compareixença, vam parlar amb les treballadores. I des de llavors fins ara, que han passat molts mesos, aquest tema no ha tornat a sorgir, no hem tornat a tenir un al·livi de demandes del personal d'IFE sentint-se agredits o demanant una..., canviar de departament perquè no es pot respirar en el Departament d'Igualtat i

Feminisme, que no és el cas, no? I si hi ha alguna situació al respecte, com s'ha deixat caure en algunes de les intervencions, doncs m'agradaria que es concretés.

Nosaltres estem aquí per fer política pública transformadora, més enllà de la penjada o no d'un determinat cartell. Per tant, atribuir les nostres contradiccions a com hem respost a una determinada situació concreta, que és de convivència en un determinat departament, home, jo entenc que vostès estan també per posar, no?, per col·locar en el debat algunes coses que poden ser negatives o que poden dir coses negatives d'aquest Govern, però, al final, si en nou mesos, la primera vegada que se m'ha preguntat per coses ha estat en aquesta compareixença, doncs jo, miri, ho celebro, celebro que aquesta compareixença hagi servit per obrir l'interès d'alguns grups en altres temes i tota la demanda d'informació que s'ha posat per diversos grups, per parlar de política antiracista, per parlar de la resta d'accions, doncs tindrem oportunitat de poder comparèixer en moltes més ocasions per debatre del que els grups considerin oportú.

I jo m'ofereixo a treballar de manera col·laborativa amb la resta de grups, no tinc cap tipus d'inconvenient. A mi em preocupa la ciutadania, jo crec que aquest tema no ha estat un tema, com ha dit el diputat dels Comuns, de preocupació ciutadana, crec que no ha estat el cas. Nosaltres ens estem centrant a intentar transformar la realitat i fer-ho de manera col·laborativa amb la resta de grups.

M'entristeix profundament de la diputada de Junts, perquè, a més, ens coneixem d'altres ocasions, que em compari amb l'alcalde de Ripoll, de veritat que em fa moltíssima pena. I que compari el que va passar en el Departament amb el que va fer l'alcalde de Ripoll, i li demano, si us plau, que ho retiri, perquè acaba de fer una simbologia i un paral·lelisme entre aquesta diputada i l'alcalde de Ripoll, i com que sé que no ho pensa, li demano que, si té ocasió, ni que sigui en privat, em demani disculpes per fer aquest paral·lelisme entre la meua manera d'actuar i la de l'alcalde de Ripoll.

I parlaré del principi de neutralitat de les institucions. Jo crec que la necessitat de garantir la neutralitat de les institucions, perquè soc una ferma demòcrata convençuda, de formació jurídica i, per tant, respecto molt les institucions i la integritat de les mateixes perquè en representen a tothom, no?, no només els

governos de torn que, en un moment donat, ens toca dirigir o determinar la política pública. Jo crec que la diferència ha d'estar en el que produïm cap a fora els serveis públics que concebem.

I, per mi, garantir la neutralitat de les institucions és important, i aquesta garantia de la neutralitat de les institucions hi ha de ser sempre, no només quan no m'agrada o només quan m'agrada. Jo crec que ha de ser així. Però també penso que hem de garantir també que, dintre del nostre dia a dia, i hem de garantir el respecte als equips de treball. I el que no podem fer i el que no farà aquesta consellera, el que no farà el meu equip és segrestar el personal del meu Departament per justificar, defensar o fer de pal de paller de la lluita partidista d'alguns partits polítics.

I per mi la discrepància i la dissidència és una cosa i el discurs d'odi és una altra. Coses claríssimes. Per tant, precisament per això, és molt important fer formació per ajudar la ciutadania a destriar-la, perquè no, no és el mateix. Jo respecto profundament la dissidència i la discrepància. El que no hem de tolerar són els discursos d'odi perquè el que condueixen és a les conductes d'odi i estan conduint a una agressivitat social que ens hauria de donar vergonya a tots i a totes.

I racista és atribuir conductes delictives per l'origen. I racista és denunciar la violència masclista només quan l'autor és d'una determinada nacionalitat d'origen i blanquejar-lo i negar-lo quan és de l'origen dels suposats nostres.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera. No sé si algun grup parlamentari vol repreguntar? Doncs si no és així... Ah, el Grup Parlamentari dels Comuns? D'acord, doncs per un màxim de tres minuts. El Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, també. Algun grup més? D'acord, doncs obrim el torn al Grup Parlamentari de Comuns. Té la paraula el diputat Andrés Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. Res, jo, simplement, per tal de tancar.

He començat dient, consellera, que entenc que és, en certa manera, un fracàs col·lectiu i faig una proposta de futur perquè, col·lectivament, també puguem encarar

les qüestions de manera diferent, perquè hem de dur a terme una agenda de país. Perquè els problemes que tenim al davant són molt grans, com s'ha vist i com s'està veient, en tema d'excursos d'odi, no només respecte a les xarxes socials, sinó que l'atac que s'ha fet a un establiment comercial de Sabadell aquest cap de setmana és absolutament preocupant. Llavors, totalment d'acord, hem de treballar i hem de treballar plegades.

I també jo el que li puc dir és, evidentment, el diàleg que existeix. Evidentment, també per part d'aquest grup parlamentari en altres ocasions s'ha parlat i, en aquesta, va anar així. Jo crec que part de tot és que vagi diferent en el futur.

I, sobretot, vull plantejar això, jo crec que l'agenda de drets humans serà exigent i jo penso que hem de poder treballar per anar amplificant aquestes qüestions de cara al futur. Penso que és un avenç que hi hagi un Consell Assessor de Drets Humans, no ho he dit, penso que és un avenç. Penso que hem de..., evidentment, com a Govern, però jo crec que el Consell, en general, ha de veure com poder trobar una manera de funcionament absolutament participativa.

La presidenta

Repreguntar.

Andrés García Berrio

Disculpi. (*Veus de fons.*) En tot cas, en realitat, per repreguntar, simplement, jo li he preguntat, consellera, en relació en concret a la moció que aquest grup parlamentari va plantejar, crec que va ser el novembre d'aquest any, el grau d'implementació. I, en tot cas, ja continuaríem parlant, però si té la informació, ja que vostè ha obert una mica el marc. I en relació també amb el camí i el recorregut de les lleis i normatives en matèria d'igualtat de tracte, si podem tenir una agenda que està vinculada amb la moció.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara seria el torn de la diputada Tània Verge per repreguntar.

Tània Verge Mestre

Gràcies, presidenta. En aquesta mateixa línia de calendari o d'agenda, que ha de ser compartida, perquè al final les lleis també acaben al Parlament, hi sumaria la llei contra el racisme, que li he preguntat però no m'ha donat resposta. Quina previsió tenen perquè vostè..., ho porten el Pla de govern, han dit que, no?, la treballarien, que la portarien al Parlament. Doncs tenir una mica de calendari, de si arriba... Bé, jo ja diria que aquest any no arriba, perquè si no l'han tramitat encara..., o no sabem en quin estat està, però sabem que són uns mesos de tramitació a Govern, amb els diferents informes.

Li voldria preguntar també o que m'aclarís una frase, potser l'he entès així, eh?, però, tot i estar cent per cent d'acord en què cal reforçar l'oficina i, a més, estan obligades a reestructurar-la i a modificar la llei perquè hi ha una directiva europea de maig del 24 que obliga que sigui organisme autònom, però vostè ha dit, perquè la capacitat sancionadora no sigui només simbòlica o mediàtica. Jo he entès que vostè deia que s'ha d'actualitzar la 19/20 perquè la resposta o la capacitat sancionadora no sigui només simbòlica o mediàtica, però jo no deslegitimaria així una feina i una trajectòria que ja existeix on, quan s'han hagut d'implementar sancions, s'han implementat i, quan s'ha hagut d'aplicar la justícia restaurativa i les garanties de no repetició, també. Vull dir que anem una mica amb compte amb les frases que fem per no regalar, diguéssim, involuntàriament, eh?, en tot cas, a l'extrema dreta determinats discursos que poden manipular molt fàcilment les paraules.

I, vaja, aquest és un debat que per a alguns sembla molt circular i per altres no ho és gens. Tota la qüestió de la neutralitat institucional, perquè la defensa dels drets humans no vulnera la neutralitat institucional, perquè és, ara mateix, la legalitat vigent. Per tant, fer defensa dels drets LGTBI, fer defensa de la pau, fer defensa del dret a l'habitatge, com fer defensa dels drets de les dones, doncs entra dins del marc del que les institucions treballen i la mateixa creació d'un Departament d'Igualtat i Feminismes és un posicionament polític també de defensa dels drets humans.

Gràcies.

Fitxer 5

La presidenta

Gràcies, diputada. El Grup Parlamentari de VOX també per repreguntar, per un temps màxim de tres minuts.

Mónica Lora Cisquer

Sí, jo més que res per aclarir alguna cosa, no? Per exemple, quan es parla que cal formar-se per saber discernir en un tema de discursos d'odi. A mi m'agradaria saber què vol dir realment això, si vol dir formar-se o reeducar-se en el pensament que pretén encaminar el conjunt de la societat catalana per part del Govern de Catalunya.

I després sobre els drets de les persones LGTBI, que ha sortit relacionat també, directament, amb el tema dels discursos d'odi. A mi, sincerament, el que em faria vergonya, per una banda, és estar omplint-me la boca parlant dels drets de les persones LGTBI i, per altra banda, estar contribuint a importar l'homofòbia a Catalunya, l'homofòbia de fora, perquè no es pot anar de res i, en aquest cas, no es pot anar de referents en drets mentre s'està tolerant...

La presidenta

Diputada, ha de repreguntar, si us plau.

Mónica Lora Cisquer

És que vaig a repreguntar, hi estic fent aclariments. *(Veus de fons.)*

Bé, quan callin, doncs parlaré.

Ja està? No, precisament, volia..., és que ho han dit vostès, no ho he dit jo, jo no he tret el tema dels drets de les persones LGTBI lligat amb el tema dels discursos d'odi. Què vull dir? Que s'omplen la boca parlant que s'han de garantir els drets de les persones LGTBI i el que estic denunciant és que des del Govern de la Generalitat de Catalunya, inclús impulsat per altres grups parlamentaris, el que s'estan fent són polítiques que estan contribuint, precisament, a la importació de l'homofòbia aquí. I que no es pot anar absolutament de referent de res, i en aquest cas dels drets de les persones LGTBI, quan s'està tolerant o inclús s'està protegint l'entrada de models culturals que estan promovent i estan perseguint, precisament, allò que vostès diuen

defensar. I això és fer un aclariment, tal com estan les normes establertes per la Comissió d'Igualtat i Feminisme.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de resposta de la consellera per un màxim de quinze minuts.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Molt bé, moltes gràcies. No, comentar que estem treballant..., nosaltres, ara mateix, estem posant els esforços en la modificació de la Llei 19/2020, rectifico, no és que només sigui simbòlic, no? És veritat que la llei és un bon paraigua, de fet és una molt bona norma, però sí que necessita, ja ho sabem perquè necessitàvem el desplegament del règim sancionador, era una de les coses pendents de l'anterior mandat. I és una norma que des de la perspectiva del dret administratiu s'ha de fer algun aspecte de millora per blindar-la des d'aquesta perspectiva.

Òbviament, també estem, ara mateix, en el tema de l'oficina, que ha de ser un òrgan independent, i també estem en això. Per a nosaltres és la principal prioritat i jo crec que a aquest marc normatiu li podem incorporar la perspectiva antiracista. Si no és suficient, farem una nova llei, però jo crec que ens hem de centrar primer en aquesta norma, en la 19/2020, perquè, al final, és la norma bàsica que defensarà contra totes les discriminacions existents a la societat.

Ho estem fent de la mà també de l'autoritat independent del Ministeri, que s'ha creat recentment. Amb aquesta lògica que, en un tema tan nou com el que estem abordant, puguem obrir, no?, o ser palanca de canvi de moltes altres realitats perquè serà la primera normativa autonòmica que desplegui aquesta agenda.

Moltes vegades és millor legislar bé per arribar molt lluny que legislar molt ràpidament i potser, no?, després veure que no podem fer el cent, sinó que podem fer el setanta-cinc o el vuitanta per fer aquest emparament positiu.

Em quedo amb les propostes positives, tant de Comuns com d'Esquerra, Republicana de treballar plegats. Jo crec que hi ha moltes més coses que ens apleguen de les que ens diferencien.

I no contestaré a la resta d'afirmacions perquè no m'han fet cap preguntar, sinó el seu discurs i no penso contestar.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre els criteris que justifiquen la inversió de recursos públics en campanyes que promouen l'avortament

311-00007/15

Doncs ara acabariem la sessió informativa i passariem als següents punts de l'ordre del dia, que són quatre preguntes del Govern a respondre oralment a la comissió formulades pel Grup Parlamentari de VOX. I començariem per la primera, que és la pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els criteris que justifiquen la inversió de recursos públics en campanyes que promouen l'avortament.

La diputada Mònica Lora Cisquer tindria un temps de dos minuts i mig per formular la pregunta i dos minuts i mig de la consellera per poder donar resposta. *(Veus de fons.)* No, espera. No, no. *(Veus de fons.)* Disculpeu que és el primer cop i...

Tindria la paraula la diputada Mònica Lora Cisquer per un temps màxim de dos minuts i mig.

Mònica Lora Cisquer

Bé, quins són els criteris específics que utilitza el Govern per justificar la inversió de recursos públics en campanyes que promouen l'avortament en lloc de destinar-los a programes de suport a la maternitat i a la vida?

Gràcies.

La presidenta

Ara tindria la consellera dos minuts i mig per poder respondre.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Des del Departament d'Igualtat i Feminisme no fem cap campanya que promogui l'avortament, el que sí que fem i continuarem fent és protegir la llibertat de l'exercici del dret de les dones en tots els seus drets, també el de la interrupció voluntària de

l'embaràs. I estem en contra de qualsevol acció que pretengui, sota coacció, restringir aquest dret. Per cert, un dret protegit per la normativa vigent.

Nosaltres ni promovem ni coaccionem, garantim drets i respecte a les llibertats individuals, sense més límit que la normativa vigent.

La presidenta

Té la paraula la diputada Mónica Lora.

Mónica Lora Cisquer

Jo, francament, no em sorprèn perquè, a més, porto molt de temps seguint l'activitat del Departament. I, de fet, vostè parla de drets i d'informació, però jo veig que la realitat és una altra, no?, perquè diu que no es fa cap campanya que promogui l'avortament, però quan tu impulsas, com a Administració, campanyes que normalitzen l'avortament, és fer campanyes que estan impulsant l'avortament a Catalunya. I és que cada any el seu Departament destina força de diners públics a campanyes que, lluny d'oferir una informació completa, doncs acaben presentant l'avortament com una opció fàcil, com una opció sense conseqüències i com un dret, que, de fet, ho diuen, que l'avortament és un dret.

I mentre això passa, què succeeix? Doncs que moltes dones volen seguir endavant amb el seu embaràs, moltes no tenen recursos, moltes es troben desamparades, sense ajuts reals, sense poder garantir un habitatge, sense acompanyament emocional i, molt menys, alternatives reals. I és que el seu Govern, és cert, parla molt de drets, eh?, el seu Govern parla molt de drets, però jo crec que silencia un dret com és el dret, per exemple, a ser mare. Es parla molt de l'acció, però nega l'essencial, no?, que és el dret a la vida i, per tant, el dret a néixer.

I, de fet, vaig més enllà, no? Perquè la veritat la llibertat per a una dona passa, precisament, per poder tenir opcions reals, i avui, a Catalunya, la maternitat, sobretot en situacions de vulnerabilitat, està greument penalitzada, no? I s'està promovent l'avortament amb diners públics i, quan això passa, doncs s'està abandonant la maternitat. Moltes dones no avorten perquè ho vulguin, sinó perquè no veuen una altra sortida i això és un fracàs del sistema, no?

Per això li demano claredat en base, doncs, a quin criteri ètic i social el seu Departament decideix prioritzar en campanyes contra la vida, campanyes contra les mares, en comptes de reforçar tota aquesta xarxa de suport a la maternitat i a la vida. I saber quant s'ha gastat el seu Departament en els anys 2022, 23 i 24 en campanyes pro-avortistes, que això és el que s'està fent des del Departament d'Igualtat i Feminisme.

La presidenta

Ara seria el torn de la consellera per respondre.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Bé, molt breument, perquè ha barrejat conceptes que suposo que em tornarà a preguntar a la següent pregunta, que té a veure amb el dret a la vida i aquestes coses.

Reitero, la interrupció voluntària de l'embaràs és un dret, sí, senyora, és un dret emparat per la legislació nacional i internacional. Si VOX manifesta, que jo celebro sentir de la veu d'una diputada de VOX afirmar, claríssimament, com vostè ha fet, que el dret a l'avortament no és un dret, hauríem de posar-lo molt més clar perquè totes aquelles dones que vulguin votar a la seva formació política, que sàpiguen que vostès pensen que el dret a la interrupció voluntària de l'embaràs, que tant ha costat al moviment feminista i que tant patiment ha causat a tantes i tantes dones que no podien avortar per una situació econòmica, però que, en canvi, aquelles persones que justificaven estar en contra del dret a l'avortament, normalment les persones votants de la dreta, s'anaven a Londres i sense cap tipus de problema exercien el seu dret, això sí, amb diner, no?, i amb recursos.

Nosaltres el que fem és un dret universal a què cada dona sigui lliure de decidir sobre el seu cos amb total llibertat.

I nosaltres fent també mesures de suport a la maternitat. Nosaltres no estem en contra de la maternitat, nosaltres el que estem és a favor de la llibertat de les dones a triar en llibertat el seu model de vida.

I nosaltres, en contra dels seus companys i companyes, no ens anem a les portes de les clíniques amb cartells per coaccionar aquelles dones que van en condicions

de llibertat a exercir un dret perquè, torno a insistir, el dret a la interrupció voluntària de l'embaràs, malgrat que jo sé que a vostès no els hi agrada, és un dret.

La presidenta

Ara seria el torn del quart punt de l'ordre del dia...

Pregunta al Govern sobre el motiu pel qual no es fan campanyes que fomentin la protecció de la vida, el suport a dones embarassades en situació de vulnerabilitat i la promoció de polítiques d'adopció

311-00008/15

...que seria la pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el motiu pel qual no es fan campanyes que fomentin la protecció de la vida, el suport a dones embarassades en situació de vulnerabilitat i la promoció de polítiques d'adopció. I té la paraula, per un temps de dos minuts trenta, la diputada del Grup Parlamentari de VOX.

Mónica Lora Cisquer

Bé, a mi m'ha sorprès molt i se m'ha posat la pell de gallina, «el dret a la vida i aquestes coses», és que ho ha dit, a més, d'una forma... El dret a la vida i aquestes coses, com que «aquestes coses»? Estem parlant del dret a la vida, estem parlant d'una cosa molt seriosa i que li digui «i aquestes coses»... És que estem parlant del dret més elemental i més essencial i el primer dret de tots, que és el dret a viure, que és el dret a néixer i, sense aquest dret, senyora consellera d'Igualtat i Feminisme de la Generalitat de Catalunya, cap altre dret té sentit. I reduir aquest dret a «aquestes coses» és una indecència moral.

I ara passo a llegir la pregunta. ¿Cuál es el criterio o motivos por los que desde el Departamento de Igualdad y Feminismo no se realizan campañas que fomenten la protección de la vida desde la concepción, el apoyo a las mujeres embarazadas en situaciones de vulnerabilidad y la promoción de políticas de adopción?

Gracias.

La presidenta

Ara seria el torn de resposta de la consellera.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

El compromís del nostre Departament amb la protecció de la vida i el suport a les dones en situació de vulnerabilitat, estiguin o no embarassades, és clar. Lluitar contra la violència masclista i els feminicidis és protegir el dret a la vida. La campanya per erradicar-la és protegir el dret a la vida. Fer campanyes contra la LGTBIfòbia és garantir el dret a la vida. Fer campanya contra els discursos d'odi i el racisme són campanyes de protecció del dret a la vida. Quan desenvolupem serveis d'informació d'atenció a les persones en situació de vulnerabilitat a través de tota la xarxa de serveis socials bàsics, competència del Departament de Drets Socials, o quan fem un desplegament de serveis com els serveis integrals d'atenció a les dones o quan tenim desplegada tota una xarxa de suport del servei d'atenció integral, estem protegint el dret a la vida.

Els serveis d'informació d'atenció a les dones de titularitat municipal informen sobre qualsevol matèria: salut, treball, habitatge, serveis i recursos per a les dones. I, si s'escau, deriven cap a les entitats i organismes que en són responsables. Estem donant suport a les dones en situació de vulnerabilitat.

Per altra banda, el Servei d'intervenció especialitzada en violència masclista ofereix informació, acció integral i recursos en el procés de recuperació i reparació de les dones, protegint el seu dret a la vida, que han patit o pateixen situacions de violència. És a dir, tot això, tot aquest relat de serveis públics que vostès anomenen «xiringuitus» protegeixen el dret a la vida.

La presidenta

Ara seria el torn per repreguntar de la diputada Mónica Lora Cisquer.

Fitxer 6

Mónica Lora Cisquer

Bien, yo seguiré hablando del derecho a la vida, es el principal derecho y para eso hay que permitir a los niños, cuando están en el vientre materno, a poder nacer. Se tiene que garantizar el derecho a nacer.

Y es cierto que se observa con gran preocupación como el Departamento de Igualdad y Feminismo destina muchísimo dinero en campañas y políticas que, bajo el paraguas de unos falsos derechos sexuales y reproductivos, pues presentan el aborto como algo positivo, como, incluso, un método anticonceptivo más y no como lo que es, ¿no?, que es un drama social y un drama personal.

Y, de hecho, cada mujer que se ve abocada a tomar la decisión de abortar lo hace por circunstancias que desde la Administración pública no se están abordando. Porque cuando a una mujer se le pasa por la cabeza tomar una decisión así, ¿saben lo que cuesta que una mujer llegue a tomar esa determinación? ¿Y el dolor que hay después? ¿Y el drama que hay después, sobre todo psicológico? ¿Y por qué se hace? Pues por muchas circunstancias, por falta de alternativas, por presión económica, por miedo y también, en muchas ocasiones, por soledad.

Y aquí la única respuesta que se da desde el Govern de la Generalitat ante esto es susto o muerte. Esta es la respuesta que se da desde el Govern de la Generalitat, y eso es un fracaso por parte de la Administración, porque nuestra obligación como administración debería ser la de romper todos esos obstáculos, romper todas esas barreras que no hacen más que allanar el camino a la renuncia.

Y nos preocupa mucho que se esté normalizando el tema del aborto y que se esté promoviendo esta cultura de la muerte y la cultura del descarte.

La presidenta

Té la consellera temps per respondre.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Sí, per tranquil·litzar la diputada i que se'n vagi tranquil·la a casa, des del Departament competent en matèria de persones en situació de vulnerabilitat, Drets Socials, tenim tota una cartera de serveis que despleguem per atendre a les dones en situació de vulnerabilitat.

Des del Departament competent a Salut, el que tenim és tot un sistema desplegat de suport a dones embarassades, desplegat per tot el territori. Jo he tingut dues filles, he pogut gaudir del sistema de protecció a les dones embarassades del sistema de salut públic català.

També en polítiques d'adopció, pot consultar tota la informació a la web del Departament de Drets Socials, també per la seva tranquil·litat i que pugui anar-se'n a casa tranquil·la.

La presidenta

Ara passaríem al cinquè punt de l'ordre del dia,...

Pregunta al Govern sobre el garantiment de la imparcialitat als procediments administratius incoats per l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació

311-00012/15

...que és la pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el garantiment de la imparcialitat als procediments administratius incoats per l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació, formulada pel Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula la diputada Mónica Lora Cisquer.

(Pausa.)

Ara sí, té la paraula la diputada Mónica Lora Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

No, més que re un petit aclariment. Jo no he vingut aquí a buscar tranquil·litat, perquè vostè em digui coses perquè jo pugui marxar tranquil·la a casa. Joestic aquí per aplicar sentit comú i, precisament, defensar tots els catalans que ens han votat. I també tots aquells que no ens han votat però que comparteixen molts dels postulats i les polítiques que defensem des del meu grup parlamentari. Perquè jo no he vingut aquí a fer-me la foto, sinó a defensar, precisament, aquests catalans.

Bé, la pregunta és, en los procedimientos administrativos iniciados por la Oficina de Igualdad de Trato y No-Discriminación ¿cómo se garantiza la imparcialidad durante los procedimientos administrativos iniciados al amparo de la Ley 11/2020, del 30 de

diciembre, de Igualdad de Trato y No-Discriminación? ¿Y qué tipo de control y/o mecanismos se realizan para que los procedimientos se ajusten a la legalidad vigente?

Merci.

La presidenta

Gràcies. Ara és el torn de resposta de la consellera.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies. Diputada, per garantir la imparcialitat dels procediments administratius sancionadors el que fem és complir la Llei de Procediment Administratiu Comú, en concret l'article 63. En aquest cas, la nostra Llei 19/2020 té respecte escrupolós a aquest article 63 de la Llei de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

La presidenta

Pot respondre la diputada Mónica Lora Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

Sí, mirin, aquesta pregunta la vam plantejar, precisament, perquè ens sembla d'una gravetat extrema, no?, que l'Oficina d'Igualtat de Tracte, que depèn del seu Departament, hagi iniciat un procediment sancionador contra el president del nostre grup parlamentari, Ignacio Garriga, per expressar una opinió política legítima, ¿no? Una opinió, que agradi més o agradi menys, forma part del debat democràtic, i és que denunciar una realitat, com és en aquest cas, la islamització dels nostres barris o la pèrdua de la nostra identitat no és incitar a l'odi, és descriure el que molts catalans veuen i pateixen en els seus barris cada dia.

I, davant d'això, doncs jo li he fet una pregunta molt clara, no? Quins mecanismes de control i garanties d'imparcialitat s'apliquen durant aquests procediments. Perquè se sap, perfectament, que aquesta llei s'utilitza, en una part, doncs per censurar tot allò que no agrada al Govern de torn. Perquè la missió d'aquesta Oficina, igual que la llei que li dona cobertura, no és garantir la igualtat en aquest cas, no?, serveix,

únicament, pel que estem veient, per silenciar, per controlar els discursos i per castigar el que nosaltres diem, que és el que pensen molts catalans, no?

Després ens ha parlat, ha comentat ara, de complir la llei. És que nosaltres no estem davant d'una oficina que es dediqui a garantir la igualtat, estem davant d'una espècie de ministeri de la veritat, no?, una estructura ideològica subvencionada amb diners públics que actua com un braç executiu del pensament únic.

I a mi la pregunta, jo crec que és molt clara, no? Qui vigila els que vigilen? Quin control hi ha real sobre les resolucions i sobre els informes?

Gràcies.

La presidenta

Pot respondre la consellera.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Sí, moltes gràcies. Li explicaré el que diu l'article 63 de la Llei de procediment administratiu comú, i això és el que fem en els procediments que tenim en l'Oficina. Aquest article el que diu és que regula com és el procediment administratiu, el procediment administratiu, miri, s'inicia d'ofici, per un funcionari que fa la instrucció. I després el que determina és que l'òrgan sancionador sigui el competent en la matèria. Per tant, la imparcialitat, primer, es garanteix amb una primera instrucció, feta per un funcionari i, després, que s'eleva la proposta de sanció.

Durant el procediment, que també està regulat a la 19/20, com tots els procediments administratius, les persones interessades poden formular al·legacions en el procediment en diversos moments, en qualsevol moment abans del tràmit d'audiència i, si es tracta de defectes de tramitació del procediment, en qualsevol moment, fins i tot després del tràmit d'audiència.

La Llei 39/2015 preveu diferents actes d'instrucció, que són proves, que són informes, que és la participació de les persones interessades en el procediment. I el tràmit d'audiència comporta el dret a examinar l'expedient, és a dir, la persona denunciada té dret a examinar l'expedient, té dret a formular les al·legacions, és a dir, a contrastar o a contrarestar la informació de la persona denunciant o de

l'organisme denunciant i, per tant, és un procediment contradictori com qualsevol altre procediment administratiu.

També li aclareixo que en el procediment hi ha un principi general de dret, que és, ningú pot ser condemnat sense que abans se l'hagi escoltat, que és el principi de contradicció, que empara aquest procediment.

Tota la fase instructora la realitza un funcionari de carrera A1, amb càrrec de comandament.

I la fase de resolució i determinació el que fixa són les determinacions penals que resolen definitivament l'expedient.

I, després, també tenim la segona instància, amb la que fa el recurs oportú si no s'està d'acord amb la resolució sancionadora, doncs com qualsevol altre procediment sancionador en qualsevol altra matèria.

Gràcies.

La presidenta

Ara passaríem al darrer punt de l'ordre del dia...

Pregunta al Govern sobre el grau d'execució del Pla estratègic de polítiques d'igualtat de gènere 2019-2022

311-00063/15

...que és la pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el grau d'execució del Pla estratègic de polítiques d'igualtat de gènere dels anys 2019 i 2022, plantejada pel Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula la diputada Mònica Lora Cisquer.

Mònica Lora Cisquer

Gràcies. Bé, la pregunta es, y es la última, si no recuerdo mal, ¿cuál es el grado de ejecución del Plan estratégico de políticas de igualdad de género 2019-2022? Y el importe económico destinado al plan por año y el desglose de los costes asociados al coste de cada actuación específica.

Aquí sí que quiero comentar que, hace dos, tres días, recibí, precisamente, toda esta información, porque lo registramos por escrito, y tengo la evaluación de este plan y, bueno, voy a aprovechar..., lo he hecho ahora al mediodía, un poco para desgranarlo, ¿no?

Esta evaluación nos dice que cuando se elaboró este plan no se hizo previamente un diagnóstico ni se establecieron prioridades y que hay pues una falta de definición de indicadores para medir, precisamente, el cumplimiento. A esto se agrava que no se planificó la ejecución, ni indicadores, ni los mecanismos de seguimiento y evaluación.

En el informe también se especifica que se ha ejecutado el sesenta y tres por ciento de las actuaciones, el dieciocho por ciento no ha podido evaluarse, precisamente, por falta de datos de seguimiento.

Y después, lo que es más grave, que no se ha podido evaluar el impacto real ni el grado de consecución de los objetivos debido a la falta de datos universales e indicadores consistentes, y lo estoy leyendo en la página 291 del Informe de evaluación, que no son palabras ni que me saqué de la manga.

Después, sobre las violencias machistas. Solo se ha llevado a cabo el veinticinco por ciento de las actuaciones, que corresponden a un treinta y tres por ciento del presupuesto, para que después se llenen la boca hablando de esto. Y, bueno, luego, en un Pleno, que nos hablen sobre todo el tema de las políticas de violencia machista.

¿Qué quiero decir con eso? Que yo veo que el Plan Estratégico de Políticas de Igualdad de Género pues es, precisamente, el ejemplo perfecto de cómo se construyen estructuras ideológicas opacas y, en muchas ocasiones, también clientelares con dinero público, ¿no?

Y, sí, lo manifiesto, o sea, yo pregunté, precisamente, para saber de qué se trataba concretamente este plan, pero es que ahora, cuando lo miraba, me reafirmo todavía más en que estamos en contra de este plan, que está basado ¿en qué? Pues en la imposición ideológica, en este caso de género, en el despilfarro también, en una medida, en lo que se ha llegado a ejecutar de dinero público en campañas de propaganda y también en adoctrinamiento para jóvenes.

Gracias.

La presidenta

És el torn de resposta de la consellera.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Bé, li anava a respondre que teníem penjat des del mes d'abril aquesta avaluació. Vostè se l'ha mirat a l'hora de dinar. Jo el que li convido és que, com que són més de dues-centes pàgines, no?, les llegeixi una mica més amb cura per no..., després ja donar l'opinió sobre si aquestes accions són propaganda o són accions transformadores.

En qualsevol cas, el que sí que li puc dir és que aquest Pla Estratègic de Polítiques d'Igualtat de Gènere és del període 19-22, porta caducat, per tant, des de l'any 2022. Hem procedit nosaltres a fer aquesta primera avaluació per saber quin era el punt de situació.

I aprofitant l'ocasió, també ja avanço que estem treballant en el proper pla estratègic i, quan el tinguem, la presidenta de l'Institut Català de les Dones compareixerà en aquesta comissió per fer-ne la presentació.

Celebro que hagi vist les recomanacions finals, les quals tindrem en compte per millorar l'avaluació i el contingut del document.

La presidenta

Doncs ja hem acabat tots els punts que teníem a l'hora del dia.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...